

1625

I. Mag. S. M. P

Theodora Gryusalska ¹Lyda ²dutajsa ³sic na ⁴polabie
⁵przetomarsa ⁶na ⁷z ⁸resbego ⁹proa ¹⁰d. H.

POËTAE POLON.

N. 25.

Theodorus Gyus Kúgos vel Kúpus
Utan' Prodrromus vel Plachogro-
dromus, ~~monachus~~, viuit paulo
XII regnante Alexio et Ioanne
Comneno. Cf. Zedler's Großes
Universal-Lexicon T. 43. p. 798.

*Witkowski
Stow.*
ZGODA

Zutaiaca sie Cury-
usa Theodora i Greckiego ná
Polskie przetłomáczona/
Przez

S. (+) W. (i Kowski)

Concordia paruz res crescunt,
Discordia maximè dillabuntur.

W Krakowie.

Drukowano v Potomkow Wirzbiety.
Roku/ 1 6 0 5.

Ná Stáročný Kleynot / Ich
 Mości Pánov Stádnickich ze Smi-
 grodá / r. r.

Mars Bosu zdawná chciwy / Pálás z há Madroáci /
 Ow Mestwá doznawšy / tá wielkiey godności.
 W Stádnickich Sámliey / Szreniáwy Szerb dáli /
 Bo záwše Mestwem znácnym / Cnocie holdowálk.
 Broniac Wyčyzny mšey / w Senacie y w Polu /
 Przez co zá ich postuga / nie vžnáá bolu.
 Mžací v nich trudnoáci / mžací Mláetnoáci /
 Aby postužyt mogli / Koronney Wolnoáci.
 Wiedzác je ley powinn / ták wlasni Synowie /
 Mžetylko dobrástráne / leč y wlasne zdrowle.
 Tákej s Pržodkow gotowoáci / Stánisláw mšute /
 Gdyj dla Wyčyzny swotey / vmžet nie žaluje.
 Pržeto záwštná žázdnoáci / niech ten Kleynot mšá /
 Botu lubietny Kořoř / Cnotáz Mestwem žbá.

(.r.)

Wielmożnemu Pá-
 nu / Pánu Stánisláwowi Stá-
 dnickiemu ze Smigrodá / ná Lesku. r. r.
 memu Młošciwemu Pánu.

STANISLAW WITKOWSKI

Z. D. Z.

Nakonudawcá on Solon Młoš-
 ściwy Pánie / widzac Rzeczpospolitá
 Athenieńskiá przez Pizystrátésá powin-
 nego swego vrapiona / ták išsie do Ty-
 ráństwá rzeczy bárzo chylity : Solon zwolawšy
 do gromády lud *Loricatus & Clipes*, ořáro-
 wal sie Wyčyznie swey pomoc do odegnáńia Ty-
 ráństwá / przez przywrocenie wolnoáci. Co vřy-
 řawšy lud y z Senatem / který przychylńieyřy był
 Pizystrátésowi / osobe niepocześńa Solonowe o-
 baczywřy / řalonym onego być řadzili. Zá cžym
 Solon im powiedziál / moie řalenřstwo cžás tro-
 tki pokáże / gdy prawdá ná iášńia sie odkryie. A
 widzac řarzácie sie tym wiecey Tyráńřstwo / przez
 Konwencyá Athenieńřow (iáko *Laertius in vita eius*
swiádeży) řložřwřy one žbroię przy bytnoáci Se-
 natu y gminu záwołal : O Patria tibi quidem verbo &
opere auxiliatus sum. y záraz sam niechác być przy Ty-
 ráńřstwie z Wyčyzny do Řgyptu řeglowal / á potym
 przy Řrežue

A ij

1625 J

St. Dr.

przy Krezusię Królu Libijskim mieścić się/ słysząc
je Pizystrates Achemensom. w tym większym Ty-
raństwie pánował/ do Sasiad swych napisał:

Si vestro meritis tendatis crimine pœnas,

Non culpa in iustos reicienda Deos.

Hos nam ipsi immunes vestra fouistis in vrbe,

Qui miseris vobis subdita colla prœmunt.

Którym piśaniem Solon wyrzucić chciał/ iż dosyć
o siebie na on czas czynił/ dając im przestroge przy-
slego Tyráństwa y niewoli/ w czym pogarda od-
niosł/ przeto nie na Bogi którzy nie są przyczyna
złego/ ale sami nań się y głupstwo swe skazyć mia-
ją/ że nie tylko temu plomieniom dali się roznieść/
ale też chucia która miał Solon z miłości ku Wy-
cizynie pogardził. Który przykład w porátowa-
niu Wycizyny iako poważny y pożyteczny u nas Krze-
ścian słusnie ma mieć miejsce/ a ztym zbudowa-
nie: Bo podanie przez którąkolwiek osobę Rzeczy
pospolitey potrzebne/ ma być wrazone a nie pogar-
dzone/ gdyż na czas niepocieszność ludzka pożytek
przynosi. Jako Aeschilus mówi in Tragedia πολλὰ κί-
τοι καὶ μάστιγες ἀντὶ κατὰ κρίσειν αἰών. Id est: Sape etiam
fultus vir oportuna dixit. A iż Zgodą tulająca się wzna-
ła pożar takis nagły nostri meritis iustitiam Soloná
(przychylając się Sentencyey Aeschilesoy) na Pol-
skę wola/ O Patria tibi quidem verbo & opere auxiliata sum/ i
bóraz na się Loriam & Clipeum nadanie ratunku y po-
mocy Wycizynie swej extirpandi Luxus necnon Discordia
która test parens Tyrannidis. Jakoż złożywszy plaśczę
proiny chwały/ niechcąc lekcieć vsu tągodności
pochebstwa (gdyż Turpis est assentatio suspecta esse de-
bet blandiloquentia) Zbytek który jest fomes inopie li-
dziom idzi

dziom idzi y tepi/ a Frugalitatem przekłada y do pol-
ski wiedzie. A iż Cienawieść która gore wzięła przez
ostabienie prawdy/ w tym Zgodzie przeszkodzić chce
pobudzać na nie owych którzy pobiążać sobie
plaśczęm wolności cel prawdy miają/ y oney nie
rądzi widzą/ że Zgodą zetrzeć y znieść Tarczę mi-
łości która ma przeciwko Wycizynie wymyślić. W
tey swojej Potyczce iako odieżyczych nągany nie
obawiać się/ tak też od siebie przyiąznych chwały
nie szukać/ przywiedziona nauka dowcipne Pla-
tona/ który napisał: Sapiens cum vituperatur non irasci-
tur, cum laudatur non extollitur. A tak moy Mościwy
Panie/ ktorom iedno że Zgodę tulająca się w gorach
podgorstkich/ dość frąsobliva y strapióna znalazł/
nad bładzaca żalem ziery rekiem icy podał/ przemy-
ślać zaraz na czybym one Dwór dla wtulenia frą-
sunków y zbycia Kłopotów/ sposobniey y wcześniey
wprowadził/ nie znaydowatem miejsca sposo-
bnieyszego y wdanieyszego/ iedno z dawną wielkie-
mi w tey Koronie zastugami w stawiona Stádnic-
kich Gámiliá/ która dzielność z meśtwem niechlus-
bny Stárożytnie z Prádziádow y Dziádow wlu-
biwszy/ droga Zerkulesa walecznego rostkossy lubie-
żne/ balony żywot podające zdeprawssy/ y onemi
pogardziwszy/ prace/ niewczássy/ y wśelakie trudy
(starájąc się o dobro Rzeczypospolitey Polskiej)
sobie obraca/ y przez to stawy niesmiertelney do-
stąpił. Tuby teraz słusna rozwieść się s piorem
na zacnych y wspomnienia godnych postugach w
Rzeczypospolitey W. M. mych Mościwych Pá-
now/ lecz iak Stólicę iásności przydać trudno/ tak
Gámiliey Stárożytney Stádnickich & stawie (która
dzielność z

*Pessilentiſſimum
genus adulatio-
nis sub libertatis
imagine Plu:*

Dzielność z meſtrem pod Niebioſą głoſi) co przy-
 czynić niepodobna. To ſamo ieſt gotowym zwier-
 ciadłem ſtarożytney ſamiliy oſobą W. M. mego
 Moſciwego Pána/ ktorey gdy ſie kto przypátrzy/
 znajdzie *Teatrum virtutum, exemplarq. viri Equeſtris or-
 dinis*, gdyż ieſzcze z młodych lat ſwoych W. M. moy
 Moſciwy Pan *altas radices egit*, przyſtego owocu.
 Bo za napřednieyſze przedſiewzięcie/ po łáſce Bo-
 ſzey / náuk wyzwołonych Kochanie W. M. záwſe
 miał/ w ktorych poſtepek s pochwała wielu rzeczy
 niwſzy/ w wielu ſliſkim Młodzienſtwá/ nie tak ſlu-
 ſac ſwiátu/ y co tego ieſt/ iáko ſtáraiac ſie o niezgu-
 bne dobro cnoty/ á o zaſługi Rzeczy poſpolitey/ por-
 tu Meſkiego doſtańieſ. W tym też nie minieyſza do-
 ſkonáłość/ bo nie wdáiac ſie zá żadnemí Dignitár-
 ſtwy/ ktoreć mądry roſadek zá biegleſcia náuk/ y tá-
 ſká Krolow Poľſkich/ częſto w dom podawáta/ wol-
 noſć Sláchecka s pobożnym życiem v podobaleſ
 ſobie/ pomniac ná powieſć Cynceronowej: *Cauenda
 eſt honorum cupiditas. eripit enim libertatem pro qua magna-*
nimis viris omnia debet eſſe contentio. Opuſzczam żarliwa
 miłość ku Bogu/ Roſciotom/ y ſłuźebnikom tego/
 ktorey *non exigua argumenta extant* w Kráiach Podgor-
 ſkich. Owa zgodá *quid quid eſt hoc omne virtuti quibus mor-*
talium godnie y ſłuſnie W. M. mego Moſciwego
 Pána przypisuię. A ſámá zgodá moia przyznawa/
 iż ludźkoſć z vprzeyma táſka vmitowáły W. M. A
 przez toż tuli ſie pod rámióńá ſpokoyne W. M.
 mego Moſciwego Pána/ áby pod onemi żyiac/ mi-
 toſć nierozerwana y zgodę ſpolną Cyczyźnie náſzey
 podáta/ á zbytek y Nienawiſć eſtártá.

Przymiſ moy Moſciwy Pánie/ Snopek ten moy
 Zniwá niedoy-

Zniwá niedoyrzálego/ á to przez zabáwy práwne
 ktorych pod ten cías pracy tey záżywáto ſie: Cías
 przynieſie wolnieyſzy / że bláhe Muze moie s cým
 pozornieyſzym eſtáwia ſie ná Dwor W. M. mego
 Moſciwego Pána. Záтым ſie łáſce W. M. s po-
 ſługami memi pilnie zálicam. Zycząc ná cíasy wie-
 kompomme w błogo ſtáwienſtwie Páńſkim / po-
 ciech wſelákich. Dan w Brákwie Dniá 11. Li-
 pca/ Roku 1605.

W. M. mego Moſciwego Pána
 ſłuźebnik nayniſſzy.

Stániſław Wiekowſki
 T. OB. L.

Summa tych kſiażek.

Z Gode od Swiátá Meſá wygnána Goſć podro-
 ſna nádſedł/ ktora mu wſytko co ponoſiła krzyw-
 y niewdzięcznoſć od niego/ krotko powieda. A to
 zá poduſzczeniem ſłuźebnice ſwoey/ ktorey imię Glu-
 pſtwo/ á Záložnice Nienawiſć że w dom do ſiebie
 przyiał wſpomina. Wyliczáac cnoty ſwoie/ á po-
 lázuiać zbrodnie ktore Nienawiſć rodzi. Porým
 ob Goſciá ná mowioná/ zá Malżonke przyietá.

ZGODA

Lutaiaca sie.

PERSONY.

ZGODA, GOSC.

GOSC. **Z** Godo cna pání ozdobo mey głowy/
Skad idziesz proste/ skadzeć ten žal nowy
przychodzi/ czemu niesiesz twarz troskliwa/
Snać ledwie żywa.

Bacze cie pání roztargátas włosy/
zgubiłás swietność promienistej kósy.
Na ziemie wzgladaś iągodyc poblady/
Receć opady.

Szátá ciárnáwa tá žal pokázuie/
Odmiáná znáczna w tropyc nastepuie.
Gdziesz twa ozdoba pierwsza upłynelá/
Wdzieczność zginelá.

Gdzie twoie wárgi róžaney wonności/
Włos szechniacy słoneczne iáśności/
Wszystkiego nie máś/ śnać nic nie zostáło/
Zboláte ciáło.

Lecz skadze smutnaz y doład swe nogi
Prowadziś Zgodo/ w ten czas ták nie btożi?

ZGODA. Swiat już opuszczam/ Niebo me mieśkanie/
Bog sam staranie.

G. Y ták swiat bedzie przez osoby twojey?

Z. Bedzie/bo niechciał znáć przyłázní moiey.
Niechciał?

G. Niechciał? Z. Co gorśa wygnał mie od siebie/
Bym żyłá w niebie.

G. Wygnał cie? Z. Táł jest zem martwa leżálá/

G. To gdzieś za drzwiami? Z. Nawet swoe ciáło
Nie mogłám ruszyć/ dla bicia srogiego/
Od swiátá zlego.

G. Szálcie bacze swiat to uczyniwszy/
Ciebie karánień srogim obelżywszy.

Z. O gdyby styszał com wiecey cierpiálá/
Y podeymálá.

Już twarz niewinna/ moje pogebkował/
Y rece wdzieczne dość srodze krepował.
Innych nie wspomnie dla wielkiej cięskości/
Y twej jáłości.

G. Nie tay cna pání/ lecz chcey mi powiedzieć/
Dla Boga proste bym mogł wszystko wiedzieć

Z. Siade już tedy pod buyną choina/
Zá twa przyczyna.

G. Siadzie á záras proste koncz twe rzeczy/

Z. Ja iedność Swietey Troyey mam ná pieczy.
Bostwo spaiátac Zgoda wiecznortwála/
Z niemála chwála.

Jedność Troje
ce Swietey.

Wiec y Duchowie mnie sa przywiazáni/
Gornego niebá/ mey mocy oddáni.
To jest Cherubin/ Tron/ Seráphinowie/
Pánsey postowie.

Y wszystkie zastep Niebá Kłepistego/
Y co zmysł niesie s swiátá okraglego.

To zá meim prawem/ tudzież wladza stoi/
Zgoda sie zbroi.

Przeto omylnie Empedokles mierzył/ Cyl.
Gdy ná rosterkach śnać wszystkie swiat mier-
Jákby miał

Empedokles
Philosoph był/
ktory swiat zro-
tyrów stwor-
zony być roz-
mał.

Jakby miał z nich być ob Bogów stworzony/
 A weśmiony.
 Lecz coż mógł poznać/ albo y rozumieć/
 Ten który nie mógł tego z błędu umieć.
 Ogniem miłości wszystkiego dostąpiem/
 Gdy myśl poddać się.
 Kráie Olimpu święte Szarlacnego/
 Z mieszkańiem trwałym (które celu swego.
 Na kształt liniey prostej nie chybity/
 Tak przedrym były.)
 Ktoż prośe ony okragiem obtoczył/
 Bog przednie reka wejona swa zboczył.
 Do tegoż ia sie/ Zgodą przylaczył/
 Z Bogiem robił.
 Ja bieg gwiazd świętych zgobliwie prowadzę/
 Porządek czyniac/ na swych miejscach sádzę.
 Przez mie Dyanny pás słoneczny stoi/
 Zgodą to broi.
 A Miesiac wrotny z mey żyjac pomocy/
 Odcina strzydła ciarnociemney nocy.
 Ja y żywioły/ choć przeciwnie były/
 Współ sie wadzily.
 Wiaże okowy/ żeby sie zgadzaly/
 Swe przyrodzenie z Zgodą miarkowały/
 Jest ogień suchy/ Powietrze wilgotne/
 W boiu ochone.
 Tych ia ziednałá/ spolne ciepło dawşy/
 Zawistna niecheć od nich odegnawşy.
 Powietrze/ ciepło/ wody zimná máia/
 Wzwardzie mieszkała.
 Lecz wilgotnoścá/ zwádem vstromiłá/
 A tak rostrykiem piwşe vmorzyłá.
 Ziemiá twár

Ctery żywioły
 Ogień/ Powietrze/
 Woda/ Ziemia/
 Zgodą z sobą
 chowia.

Ziemiá twárdość ma. Wody miękkość nośa/
 O Zgode prośa.
 Dáám im zimná/ aby sie zgadzały/
 A tak przezemnie w miłości zostáły.
 Żywioły wszystkie/ wdzięczny pokoy máia/
 Sobie nie táiać.
 Coż zaś inszego/ náđ Zgode iednochy/
 Odmiane Roczná y Phebowe oeszy.
 Ato mule składa tu ná ziemne kráie/
 Zgodą to dáie.
 Wiosne wesola tam przodkiem puszcza/
 Látó Słoneczné/ zá nia posadzila.
 Jesień obfita tá w poszrodku chodzi/
 Zime nam rodzi.
 A tak z nich każdy Wieg swoy odprawuie/
 Porządnice/ Zimá Wiosnie nieprzodkuie.
 Jesień zaś Látu w niwczym niechce škodzić/
 Wola sie zgodzić.
 Temi częściami Rok pięknie wvity/
 Czeromá płynie niosacy obfity.
 Pożytek ludziom/ według swoey odmiany/
 A bez nágány.
 Wiosná rokwieć/ Gáie listiem zdobi/
 A ziemi martwey skwiećcia wieniec robi.
 Gracjá wiedzie do Koli s pieśniami/
 A s pociechami.
 Látó kłósişte s Cerera przychodzi/
 Roskóşy wielkie wşemu światu rodzi.
 Pożadnym ciepłem ziemię ogrzywáia/
 Część ochładzáiać.
 A Jesień luba do Gumná prowadzi/
 Duyny wrodzay/ y kase czełádzi.
 B ij

Odmiana Roczná
 na Zgodę chowa.

Oltarz

Oltarz Winnemu Bogu opatrować/
 Prąsy gotować.
 Zimá zaś konczy Rok leniwa noga/
 A ta pociecha światu dać boga.
 Chcac aby każdy siadł sobie w pokoju/
 Zaniechał boju.
 A żywot ludzki w mych reku zostać/
 Bo zdrowie/głódność/ Zgodá miła dać.
 Chceś wiedzieć takó: Gdy sie więc zgadzają/
 S soba przestają.
 Cztery żywioły s którychś złożony/
 Na ten czas bywasz zdrowiem wraczący.
 Kiedy też Zbytek w tobie nie pánuje/
 Miara śafuje.
 Bo za to w każdym ma Zgodá mieszkańiec/
 Niemiará zaśie trzyma pánowanie.
 Rozlicznych chorób/które náśle ná cie/
 Zły Zbytek brácie.
 Ten niesie Gluxi/ Pedogre krzykliwa/
 Páralis trwáły/ Chrápke obrzydliwa.
 Ten ma Suchoty/ w piersiach cięśkość dáć/
 Zdrowie tak ídąc.
 Drugim twarz wdziecina osądza perlami/
 Tradem máluiac iáko iągodami.
 Krew zapaláiac w członkach czyni trwoget/
 Chcac mieć niezgode.
 Ten też rozlacja z dobry Oycystemi/
 Owoch ktorzy sie pisa Koronnemi
 Synami/ zbytkiem Przodki swe ścyhuiać/
 Marnie śafuiac.
 Wioske zaśtawić do czasu musimy/
 Posagiem zaśie one wykupiemy/

Zgodá czkowie-
 kowi zdrowie
 dać.

Zbytek przyczy-
 na choroby.

Niemierne śa-
 fowanie w zbyte-
 cnym życiu/ O-
 cizny wygá-
 na.

Záraz po-

Záraz posostne s Kotczym trzeba sprawić/
 Swietno sie ostawić.
 Páchołkow kilku ktorym od Bláwatu/
 Musi dać bárwe druga od Szárlatu.
 Wzalogy iácháć/ zguby swey szukáac/
 Zony dostáiac.
 Aż pánu potym odiácháć kázano/
 Ze do powinnych ná ráde postano.
 Miecye cipliwość do czasu krotkiego/
 Wśát znas káżdego.
 Zyciliwych macie/ a Pan ledwie żywy/
 Odieżdza chudziec bárzo frásobliwy.
 Pokrywa żalóś odmienna nádzieia/
 Studzy sie śmieia.
 Jedzie do Wioski co ta był zaśtawil/
 Wdácie jem iuż dobrze rzeczy spráwil.
 Przeto chcac dopiac y koniec weźmici/
 S tych dlugow wynisć.
 Doplać mi Wioski wole iyczyć tobie/
 Dla Posesseyey Ogrodniká sobie
 Zostawie: Aż targ pretko weźmili/
 Summe zlicyli.
 Pácholey chwala dobrześ przedał Pánie/
 Za taka Summe śnac y dwu dostanie.
 Grunt też piastczyłty błota otoczyły/
 Pastwy nie byly.
 Jába zaś znówu vpomniec sie słowá/
 Aż w tym powiedza je Pánná niezdrowá.
 Chorobe ciępi iuż to Wiedziel kłká/
 Tak łowia Wilká.
 Mieska Pan dlugo (a Pánná choruje)
 A on s Páchołki kusle wypráwuić.
 B uż Aż gdy nie

Aż lepszym ten
 targu co kupuje
 niż ten co prze-
 dać.

Alz gdy nie sstanie/ o odprawę prosi/
Coż tam odnosi/
Otec y z Matka żal wprzadsy sobie/
Mościwy Panie my w assey osobie.
Życiemy ściyrze bychmy spolnie żyli/
Tobie służyli.
Jako Synowi/ gdyż zacnościa domu/ (komu/
z Mestwem niechlubnym/ nie dasz wprzod ni
Lecz wola Boża jest widzim od tego/
Bo z rady iego.

O wymowienie
trudno/ gdy co
nie według mys-
li.

Corka w Klastorze mieścić vmysliła/
z Stan Pánieniski sobie vlubila.
Trudno sie Bogu w tym przeciwić mamy/
z żalem to znamy.

Jest naszym spolnym: Pan musiał odiać/
Żalotow prożnych przysła mu zaniehać.
Konie rozprzagsy rozestat do ludzi/
Sam pieśki grubzi.

By mnie był Zgode przyiał w dziewościeby/
Mierność zachował gdy iachał w ogledy.
Pewnieby w dobrach swych oyczystych zostal
z Zony dostal.

Nuż zaś y w Szaciech mnie Zgode wygnali/
Miara nic v nich/ z Zbytkiem siezbraćali,
Ktory im kładzie przed oczyma stroie/
Dobrom ich boie.

Nuż dziś Żalendysy v Dworow nie wzięty/
Chudy Pácholik chce zrownać s Pánieny.
Chodzi w Atlasie/ częśc swietnym Telecie/
Pustki w Kalcie.

Złotogłowowa nie to sprawić Szacie/
Nie pomni chudziec na prożna vrate.

Nie pomni

Niepomni iako Przodek iego chodzil/
Dobr swych nieškodzil.
Ktory kárwatke choć s Sukną prostego/
Nośil na sobie iak co kostownego/
Ochramiać iey albo Łosia store/
Nie piał sie wzgore.

Wzywante stro-
iow Przodkow
naszych.

Nuż to Pan znáćiny onych czasow bywał/
Ktory Morawski sstroka giermak miewal.
Wiecey sie w enocie niż w Szaciech Kocháli/
W Zgodzie mieściáli.

Alle wiek dziśi/ enote opuściwszy/
Do stroiow prożnych/ mysl swa nákloniwszy.
W rosterkach żyie ktore zazdrość niesie/
Ja Zgodá w leście.

Nie tegoć ia chce aby m vjęciwego/
Stroiu bronila/ gdyż potrzeba tego.
Szata powagi y godności bronie/
Zbytku sie chronie.

Lecz dziś lada kto chociaś bez godności/
Nad swoy stan/ enote/ to Bławatem chrości.
Kojności nie máś/ iedność w sysey máta/
W zbytku mieściáta.

Lepieyby zbytnich stroiow poniecháli/
Ten kost prożny na Mury oddáli.
Miasta sadzili w zbroiach sie Kocháli/
Wáły sypáli.

Bo ich Bławaty Kleynoty Kámiennie/
Serery stuczne/ Hispáńskie nośenie.
Od nieprzytaciol obronić nie moga/
Nie nie pomoga.

Owszem wielka cheć przyniosa do boiu/
Bo nieprzytaciol wnet słażca pokoiu.

Bedzie/ vyo

Wiedzie/ wyrzawszy plan bosyć obfity/

Lup znamięnity.

Wolność też Lecj prośna raba/ Wolność zakroczyła/
przyczyna vs Ktora Mieszkancow w stroie zaprawiła.
traty. Ja jednak Zgodą otworze swe zdanie/
Czyniac staranie.

Dionizyus Syz Dionizyus aby swe Mieszkancy/
zakusi/ chce za Znal poddanemi nie Krolmi/ ni Pany.
gubie stroie / w Chac zbyrne stroie aby porzucili/
ktorych sie byl W mierności żyli.
zakochał lud jes Zwołać roszkazal lud wysytek do kola/
go/ takiego spor Sam rzecz uczynil: Boginiey to zgola/
sobu wysyl. Cerery wola/ żeby wszystkie stroie/

Wiece ene pokoie.

Wniezione byly/ Szaty s Kleynotami/ Cgami.
Jam iuz w Kosciol icy wniośt s swemi skus
Co dwor miał/ co skarb w sobie przednieysze/
I nadrozpiego.

Tegoż też po was chce Bogini Swietaj/
Zeby sas gniewem nie byla vieta.
Ja rozkazuje/ y Dekret wynosse /
Ktory tu glosze.

Ze ktobykolwiek nie uczynil tego /
Podpádmie wine/ Swierokraydzewa ztego.
Lud wiaruiac sie gniewu także winy/
Pelni nowiny.

A gdy iuz wysytko znielil do Kosciola/
Staneli kolem v Boginiey skola.
Dionizyus/ oddawszy obiarty/
Wzial one Szaty.

Wzial y Kleynoty: ze ich pożyczyła/
Bogini temu/ cześc schować zleciłá.

Lecj y tym

Lecj y tym Zbytku z ludzi nie mogli złożyć/

Pocjal sie strozyć.

Tym wiekszy/ bo lud stroie wymyslnieysze/
Znáydomal/ także kleynoty znacznieysze.
Co on vznakawsy Mandat publikował/
Woznym obwołał.

Ji ktoby w Szacie chcial kostowney chodzie/
Ktoreyby Ziemia tá nie miała rodzić/
Wedlug icy ceny także ma Summe dać/
Skarb vbogacac.

Także kto ztoto chcial nosic na sobie/
Roskazal aby Boginiey Osobie:
Tak wiele oddal/ tak kleynot wynosił/
Tak zbytek znośil.

Co lud vznakawsy ze to z zguba bylo/
Onemi zbytki o raz pogardzilo.
Szaty s kleynoty/ woleli spieniezyć/
A pocziwie żyć.

Tak Dionizy s Poddanych zdarl zbytek/
A Pánstwu swemu dal wielki pożytek.
Bo skarb zalozył/ ktorým granic bronil/
Zawistnych gromil.

Tegoż też Zgodą Polskiejbym życzyła/
Zeby tych stroiow polowe wlozyla.
W ten to zgubny czas/ Matce na obrone/
Dobr swych ochrone.

By s pirwsey krasy nagleicy niezdarto/
Przez niedostatek wlat ciemny nie wparto.
Gotowosc Granic strojem bywa pilnym/
Posilkiem silnym.

Wszak was Polacy Lecz wejac w swej Szkole/
Pogardzac zbytkiem/ wymiodli w puste pole.
C Miassto Jes

Roskazal aby Pa
zdytak wiele dal
do Skarbu/ tak
sata kostowas
ta.

Zgoda polskie
zyczy miernego
vzywania.

Lecz mistrz nas
rodu polskiego.

Miasto J. dwadzieścia i Trzod drobn Polskiego
 Odział każdego.
 Wziął was znośić Wrozy y Leinie znoić/
 Pokazniac też krwawe niepokoię.
 To tańce lubę gromić Tatarzyną/
 Także Turczyną.
 Jgrzyfko wdziecine/ Miecze topić w karku/
 Bisurmanczyka w Marsowym poswarku.
 Ziemia się kopać/ Zamki/ Miasta palić/
 A mury walić.
 Z wiekła to sława y pociecha będzie/ (dzie.
 Kiedy cna mierność/ w waszym Państwie się.
 Lecj. jeśli Zbytek przechować będziecie/
 Pretko zginięcie.
 Coż ten może dać zrospusta wsteczna/
 Zdrowie odeyma/ czyni nędze wiecna.
 Grąsunki z gniewem do ludzi podacie/
 Siniercia przestacie.
 Lecj. gdy kto życie Miara wbrać muie/
 Zbytek odciawsy/ cnota się sprawuie.
 Ja zgoda w ciętach zostane w niego/
 Do czasu swego.
 Ja też y w Miastach miłość spólna rodzi/
 Trudności wszelkie zgoda wdziecna chłodzi.
 Swawola Tepiac prawem pospolitym/
 Z silem obfitym.
 Nie v mnie strachy/ nie srogie przegraski/
 V Potentatow/ ten nie szuka łaski.
 Który Zgode ma/ s Sasiady swoiem/
 W Cnocie rownemi.
 Ja mury wzgorne swota reka skatuję/
 Zamek Skaliſty w trockim czasie spawie.
 Nie ma

Zadały Pol-
 nie.

Zgoda w Rzecz-
 pospolitey Mien-
 skiej trudności
 y strachow nie
 zna.

Nie ma trudnego nie v siebie Zgoda/
 Sczyra swiebodą.
 Czyli nie przez mie w zaćmienie przychodzą/
 Ludzie gdy się wiec rowni sobie schodzą.
 W nauce swojej/ tam ieden drugiego/
 Sferca prawego/
 Mitować musi Gárbarz Sewca s Kory/ (ry.
 Nie da w Malzeństwo/ Gárnarz swojej co-
 Bieglemu w rzeczach/ choć ma dosć nauki/
 Woli nieuki.
 Swego Kzemięstą/ Płanecz zaś przestaje/
 Z żołnierzem bitym który mu podaje.
 Blyskliwa Zbroie/ do boju krwawego/
 Oracz zaś tego/
 Rad widzi/ który Polą wprawnie/
 Nowiny kopa/ Ofet rozniać muie.
 Lotownik zaś się szuka wiec Mydlarz/
 Snycierz Malarz.
 Ja iednak Zgoda tom wszystko sprawiła/
 Zem y Kzemięstą/ o ras pogodziła.
 Gdy nie może być iedno bez drugiego/
 Dla dobra swego.
 Bo Rybitwowi Oracz potrzeba/
 On Ryby daie/ ten obfitość chleba.
 Żołnierz zaś mieczem/ Granie mejnie bron/
 Nie sfiada s Konie.
 Praktyk wolności/ pokoiu/ chudoby/
 Bronie rozumem/ Kupiec dla ozdoby.
 Bławaty wiecie/ zyskiem wszystko płaci/
 Na czas też straci.
 Tenże y napoy łagodney iagody/
 Z Grecyey wiezie/ ludziom nie bez szkody.
 C u Jeden

Rowny rowna-
 go miuie.

Zgoda do mi-
 łości Kzemięstą
 przywiodła.

Miasta nie tak
przez Mury tak
to za zgodę sto-
ru i to z Agry-
lausa / którego
gdy pytano że
Sparta nie jest
murami obtocho-
na / wskazał Mie-
sczany zgodne /
mówiąc: To są
Mieszkający
namocniejszy
Plut i Apoph:
Lacom.
Zgodą w Stan
Małżeństwie
są.

Małogwierz-
nym mieszka-
nu przeszkoda
do małżeństwa
Swieżego.

Stadkości bo-
gactwa nie są
własnym dobre
Małżeństwu.

Jeden drugiego zażywa pomocy /

We dnie y w nocy.

A tak gdy wszyscy spólna mają zgodę /
Tam Miasta twinnac odnoszą swiebobodę.
Niewoli nie maś / pannie porzadek /
Młody rozsadek.

Przez mój dar Panny wstydlivey miłości /
Żyć musi / w serdeczney skrytości.
Mieszczynie także weźcie Kochanie /
Mierne staranie.

Ja Dzieńko siebie na Godach każdego /
Biała pleć taczac / w miłość mezą swego.
Meż aś wiąże wezlem wieczney zgody /
Nie bez ochłody.

Przeto Cyprydo s strzydomotnym Synem /
Na strone wstap złuczynym Rupidynem.
Twarz twa ogniska / zbytkiem ludzi pali /
Wszystek świat pali.

Nie maś tu miejsca niezgodliwa Páni /
Twoy zápat chciwy / Stan Małżeński gani.
Ty jedno twarzą bawiska lud zwodzisz /
Nienawisć rodziś.

Bo kiedy owo z Junona zdradliwa /
Stadło taczycie / reka nieszczesliwa.
Wdając Pannie / wspomniata osobe /
Twarzy ozdobe.

Wdając podzet Pánicą strojnego /
Służby z Rzedami / od złota ścieżrego.
Włości syrokie / niezliczone Stadá /
W tym wszystkim zdrada.

Bo Stan Małżeński nie na tym się sadzi /
Nie na kłopotach / w strojney czeladzi.
Lecz dwa

Lecz dwa umysły ma zjednoczyć zgotat

To tam Swieboboda.

Pewna w małżeństwie / lecz gdzie Wenus zwodzi /
Stadkością strasna / zápalczywość stodzi.
Nie trwałe dobra ludziom pokazuie /
Ogniem swym psuie.

Naprzód Małżeństwo potrzebuie tego /
A żeby rowny szukał też rownego.
W leciech y w cnocie / za żone brat sobie /
Tak także sobie.

Menander młody / jeśliś zaś wyższego /
Stanu jest / szukaj tobie podobnego.
Młategoś szczęścia / nie patrząy wysoko /
Stabić oko.

Niech cie łakomstwo posągtem nie zwodzi /
Boć tego Stanu posąg nie ostodzi.
Tysiacę Szaty / Aleynoty wtraciś /
Z niedzą się zbraciś.

Lecz posąg Cnoty dobro nieprzebrane /
Wszystko pozyska / komu bywa dane.
Z Małżonką / taki zażyie Kochania /
A bez łalania.

Przeto Likurgus Lacedemonowi /
Práwo dał także onemu Miastowi.
Po cortach Wianá aby nie dawáli /
By się staráli.

Corki o lepsze / to jest / Cnocy droga /
Ktora wbrana / takby była błoga /
Meżowi swemu / dobry posąg Cnoty /
Domieści złota.

Przykład dość jasny / w Alexandrze mamy /
W onym potejnym / o którym czytamy.

C iij

Za żone

Wola z obopol-
na zwiast ma-
żeński.

Rownia sobie w
małżeństwie su-
paci. Plutari de
educi Liberi

Cnota posag na
pewniejszy. O-
lympias Philos-
zow.

Wstawa Likur-
gusowa strony
Wianá. Ariste-
in Ethic

Zá ZONE Brusine Corke Arpásego/
Stánu podlego.

Dobroć małżon
ki Skarb wiela
ki.

Wziął on cny Mocarz/ Cnote przekłádáiac/
Nádb skárby wielkie/ pierwsze miéysce dáiac.
Dobroćci/ Ktora támtá Pánná miáta/
W niey záwse trwátá.

Kla Zoná zgubá
domowi.

Bo tá rostrzewi w domu máietności/
Chociaß vboga. Lecj owá co ztości/
Pelná/ rospósy być wniostí nawiecey/
Zginie co precey.

A to w Malżeństwie pilno wpátrowáć/
Abym ia Zgodá wspot moglá obcowáć.
Ják w Pánnie/ ták tey w Mléstkiey postáwie/
W przyrodney správie.

Pitákus Phloz
zow powieździa/
twoie zle wdom
rázdy prowadzi
Kto Zonę spetná
y zle bierze.

A ták sie trzymáć iák Pitákus kázá/
Byß w obieraniu Malżeństvá wważá.
Zgoda spoleczina/ áby nié spetnego/
Nie brat ni zlego.

Bo y spetná miéć Zonę y gorliwá/
A iákto v nas mowia to: swarliwá.
Wszystkie zepsunie Malżeńskie swiebody/
Nie máiac Zgody.

Tám Zgodá piękna gdzie równość správuiet/
Stány w Malżeństwie/ á tym rostrázié.
Cnotá nie wádzi/ choć sa rozne wzrosty/
Gdy vynyßi prosty.

Archidámá Kro
lá Athenstiego
starano/ áz poiaß
małego wzrosu
Zonę.

Bierzcie przykłády co sie gdzie toczyto/
Nie wielkie w prawdzie zle to iéscze byto.
A wždy starano Archidámá wina/
Ze był przyczyna:
Do ożenienia/ gdy był Zonke sobie/
Máluchna poiaß/ choć wdziecina w osobie.
Gmin sie

Gmin sie nań gniewem ó to záraz puściß/
By io opuściß.

Bo táka Zoná niepoteżne Krole/
Poda ná háńbe/ Których my w swym Kole:
Nie zwykli miéwáć. Ja w tym rozna Zgodá/
Gdyß ma swiebodá.

Nie w wzroście blugim/ áni Krotkim bywa/
W spolney miłości záwse odpoczywa.
Nie rozzerwány zwiazek mey sczyrości/
A przychylności.

Czyli nie znáczna miłosc pokazáta/
Pauliná/ kiedy on Dekret stykáta.
Z wst Keronowych/ je máj miá z eść ó swiátá/
Młode swe láta.

Pátkom z nim oddáć/ ó raz wmißliá/
Do Krwáwey wánni/ doß smiáta wstápiá.
Miłosc smiercia swa pieczetowáć chciáta/
A dokázáta.

Aza teß mnieysza Trárya miáta/
Ktora przez wßy meżnie sie wdzieraáta.
By moglá mejá w boiu Krwáwym brónić/
Smierci vchronić.

Artymisya iákley teß doznáta/
Albo ena Jullo/ dla Ktorey skonáta.
Ják Tyberyus Zonę swá miłowá/
Nie nie litowá.

Potożyć zdrowia zeby oná żyta/
Czyli nie miłosc to w iednym správita.
Ze kiedy Turcy snaglá przybiegáli/
Lud záganiali.

Wzieli mu Zonę co on obaczywßy/
Zá Okretém sie w plaw nedznie puściwßy.
Wolá á

Zgoda Malżeń
sta nie w wro
dzie lecj wmił
ści Kocha se.
Pauliná Zoná Se
neßi s Korduby/
Ktora sobie w
Wánnie Kázáta
podciáć żyty/ á
by z Meżem swo
im/ Ktoremu K
ro był smierci
przyczyna/ w
máta.
Trárya Zoná
Lucyusa.

Jullo Zoná po
petusowá zábiá
se frásunkient
Mjá swego.

Báptyßá Frega
sus ó iednym to
Mießejaninie z
Neápolimpißa.

Wołał aby go Turcy pojętali/
 Co wdziatali.
 Począ go pytać czego by u nich chciał?
 Wzieliście żonę. (Smutnie im powiedział.)
 Wście też y mnie/ niech spólnie pomrzemy/
 S soba będziemy.
 A gdy już więźnie Królowi oddali/
 Ten też przypadek przed nim powiadał.
 Zdziwił się enocie Czkowiek onego/
 Z więzienia swego.

Rosciot był u
 Rzymian Bogie-
 ricy/ która na-
 zywano w Latin-
 skim Viriplaca:
 od wblągania
 Meżow: do me-
 go Meż y żonę
 gdy poswarciła
 się stała się cho-
 dziła/ y tam na-
 mowiwszy sobie
 opuściwszy na
 strone niechęci/
 wracali się wgo-
 dzile do Domu.
 To u Pogan/ u
 nas Dom wszy-
 stko ma ogar-
 nać.

Wolno wypuścić rozkazał oboje/
 Toć miłość umie/ toć Matkęskie stroie.
 Wiara/ Życzliwość/ nie Pánstwa nie Grody/
 Nie złote brody.
 Mnie iście w Rzymie Rosciot budowano/
 Cna Meżobłaga głośno wystawiano.
 Gdzieś wrec niesnaski Matkęskie zgadzała/
 Gniem w śmierzała.
 Przez coż Murena glansu Szarłatnego/
 Choć się schowała u muru Morskiego.
 Na czas odchodzi do Teryskiej wody?
 Dla swej ochłody.
 Miłość zgodliwa to wszystko sprawnie/
 Ze niezwyčajny ona brzeg miłuje.
 Żelazo Magnety skryta ciągnie Zgoda/
 Z Żeglarską szkoda.
 Lecz coż mam wiele przykładów miąnować?
 Cokolwiek rzeczy ten Świat moje chować.
 To wszystko przez mnie Zgodę w dziecinę stało.
 A do tad trwalo.
 Powiem co wielka: Ja Bogę wiecześniego/
 Wszeh rzeczy Stworce/ słowo nieludzkiego.
 Wyrozu-

Wyrozumienia/ Świątłość bość błyskliwa/
 Prawde żarliwa.
 Zmysł on bez czasu/ który czas zbudował/
 Przywiodłami aby pracy nie licował/
 Skopić na ziemię/ dla ludzkiej choroby/
 Pánstkiej ozdoby.
 Zaniechał/ Szate wziął skazitelnosci/
 Ktora/ krew dała Pánienistey czystosci.
 Czkotki pod Zakon dał dla ćierpliwosci/
 Z wielkiej miłości.
 Nakoniec u śmierci Krzyża okrutnego/
 Potyczkę podiał/ do potu krwawego.
 Śmierć zwyciężywszy/ zwyciężon zostaje/
 Żywot oddaje.
 Jaka to miłość/ iakie to kochanie?
 Jak dzielna sprawa/ iak wielkie staranie?
 Ze ta pawłoka cięła złożonego/
 S kału błotnego/
 Przyiał Bog na sie/ by z ludźmi obcował/
 Obraz stłuczony znowu uformował.
 W prasie swej śmierci/ to Zgoda sprawiła/
 Bogę zwabiła.
 Lecz próżna praca choć wiele dobrego/
 Świątcom zrzadziła/ iednak niewdzięcznego
 Doznawam/ gdyż on łamie moje prawa/
 Trudna z nim sprawa.
 Matkęstwem wzgardził/ mnie ślub ucyiniwszy/
 Żony zapomniat/ infa wluhiwszy.
 Ktorey za imię zła Mienawisc dano/
 Tak ja przezwano.
 Te on za rada u poduszczenia ztego/
 Męj Służebnice/ która zrodu swego/
 Ma imię

Miłość Matka
 Zgody Bog na
 świat przy-
 wodła.

Wcielanie Chry-
 stusa Pána.

Śmierć jego.

Przez Chrystusa
 we śmierć/ wraz
 pierworodny zle-
 cony.

Mienawisc jest
 Złożnica tego
 Świata.

Ża Głupstwem
Wienawis: naś
wiat przysła.

Besprzeczyna
Kare / cięła do
cierpienia.

Willea przymio-
ty swoje zgodą.

Zgodą mierność
miłuje.
Zypożyczy albo
Obludnego. Tak
że człowiek oby-
czajow mezbos-
znych zgodą nie
rada widzi.

Ma imię Głupstwo / przyiał / mnie wygnali /
Dom zapirali.
O zły uczynek / o przeklecie Prawa /
Jni temi czały Małżeństa wstawa /
Ginie / dla Bogá Maż bez wstydu wsego /
Porupstwa zlego.
Dzierzy sie / za nie kare sobie maia /
Zwiazek Małżeński bezbożnie targáa.
A Bog dozornym ná swiat okiem wzglada /
Lut swoy wyciaga.
Kiedyby jeszcze zły Maż miał przyczynie /
Do mnie / koremum ná káżda godzine /
Obfitość dobra żyznem prowadzita /
Pilniem słuzyla.
Niewiem prze co sie kocha w Zatoznicy /
Widy ia mam wiecey / niż jest w wstecznicy /
Przymiotow / ktore moglyby go zwabić /
Miłość mu sprawić.
Ja zgodą wdziecznie wzgladam ná káżdego /
Kownie ná Pána / tak ná vbogiego. (ia /
Smiech dość przystoyny: iągody wstydu má-
Powage dáia.
Rece niewinne sie wsec ná witanie /
Dobrych / skateczne jest w chodzie skapanie.
Bać wiec Putniski / bać chleb s Sola stoi /
Nie tam nie zbroi.
Zbytek rozruty / miarne używanie /
Ma miejsce v mnie: W dobrych mekochá-
Zly zemna mir ma / nie pátrze ná tego /
Dla złości tego.
Dwiemá sie rzeczy hídze s przysrodzenia /
Chytrym człowiekiem / ten zlego sumnienial /
Ktory w se

Ktory wsteczne nośi obyczaje /

Tym zgodą láie.
Toć me przymioty. A zás Zatoznice /
Boy krwawy rostkosi / zapalczywe lice.
Gniem ia wysuszył / głos niesie swarliwy /
Chod iey zdradliwy.
Kostertow pełná / w rękách náder mściwa /
Koraz znas lepsza niech cis prawda żywa /
Rusy moy Goscior / Ja skatek miłuje /
Cnota chándluie.
A przedsie Cnota zły swiat pogárdziwszy /
Sáláche przyiał / mnie Zone puściwszy.
Jednak ia chociaś dosyc mnie on zlego /
I nieznośnego.
Uczyń: przedsie zlosnego miłuje /
Po stusina bedac we wstyckim ślanie.
Bo gdybym tego zgodą nie czynila /
Jużbym nie byla.
Zgoda / gdyż miłość zgodą s soba nośi /
Lecz rzeciesz serce me stusnie gniem głosi.
Przeciw Meżowi / przyczyna wstyckiego /
Mieśkánia zlego.
Jest Słuzebnica / tá mu ráde dáie /
Záktorá Mażwoy s tym zbytkiem przestáie.
Te ry opuściasz choć godná láńania /
Śnac y karánia.
Ná to tak Goscior o Goscior moy miły /
Gdzieś twe rozumne teraz podział síly.
Spólnie z mym Meżem / że tego niewiecie /
Ani vmiecie.
Kogo przystoynicy czy mnie słucháć Zony /
Ktora mam z Meżem vmyśl ziednoczony.
D u Jest wola

Wienawisł przy-
moty.

Chociaś ná ciás
poswarłi winał
jenstwie vrosta:
Jednak Stado
ieduo fu drugie
mu miłości me
ma traci.
Pytanie.

Odpowiedz.

Zony pożytecz-
nicy słucháć ná
czásá mż obce-
so.

Jest wola spólna do mienia dobrego!
 Sferca prawego!
 Życie iak sobie rownie y Mejowi/
 Lecz kto sie pod moc da służebnikowi.
 Prekto Dom zniszczy/ prekto niedostanie/
 Płonne staranie.
 Przez coć mnie Zgode z domu wypędzili/
 Aby tym przedzey zbior moy rosprosyli.
 Weyrzi tam Gościu/ iuz piáni chodza/
 Nienawiść rodza.
 Głupstwo sie o Pania na swary puścił/
 Co wzdam dobrego Nienawiść sprawił?
 Wszytko rozrzuca/ Ja zaś za nia zbieram/
 Prawie umieram.
 Sluchay przykładow co Nienawiść rodzi/
 Y miedzy Bracia blada śmierć przywodzi.
 Eteoklesa ta w Erepskie Łasy/
 Jesteż przed chasy/
 Wywiobła/ także Polinesa Brata/
 Za spólnym razem musieli znisć s swiata.
 Bedac rodzeni śmiercia sie karali/
 Włodz powsiadali.
 Plutoná: Ja zaś choć nie sa krownemi/
 Darosy im miłość/ czynie ich zgodnemi.
 Pokazuje to miłość Grestosa/
 Y Philadesa.
 Ktora spoieni dosć wiele dzielnego/
 Na swiat podali/ co z dárni moiego.
 Syn Thalemonow choć iaz Lwistey síly/
 Bez mey przyczyyny.
 Nie mogli zwyciężyć Zektora bitnego/
 Skora ia iedno przystala do niego.

Za niezgodę bracia
 rodzeni pozabiali się.

Miłość zawadza
 skoi za zwyciężek
 powinowactwa.

Wnet Zek

Wnet Zektor dusze zaskat w ciemne Práie/
 Sen oczom dáie.
 Konimi szrod Woyska staradnie wlocono/
 Stowe po ziemi okrutnie kluczo.
 Przesliczne włosy/ w błoście vmazano/
 Vmrzeć kazano.
 Vmayze Gosciu ktora znas pochwały/
 Godná jest/ albo ohydneý nágány?
 Tego Swiat Máz moy/ nie vmie wważyć/
 Wnierzadzcie chce żyć.
 Woli Nienawiść/ mnie wygnał od siebie/
 Przeto odchodze/ abym żył w Niebie.
 Swiat chce zmyślona/ z nienawiscia trwać
 Z wieczna nieślawo.
 Niech rzadza/ niech ich/ Poromek złośliwy/
 Gra sobiená nim/ zbytkow prożnych chciwy.
 Chceś wiedzieć Gosciu Nienawiscie Syny?
 Acz nie nowiny
 O nich ci styseć: pirowy jest zaboyca/
 Drugi dobr ludzkich zawistny Rozboycá.
 Trzeci Zasádnik vpadku ludzkiego/
 Corki zaś tego
 Bleynotu/ Złosc/ Zwayczyna/ Gniwliwa/
 Niechayze z nimi Swiat lat swych zázyna.
 Ja s swoim Dworem iuz sie precz prowadze/
 Niech im nie wádze.
 Poyda przedemna Ludzkość y z Miłoscia/
 Zanimi Madrość s prawdziwa Szczyroscia
 Nieśmy sie Siostry/ s Swiata obłudnego/
 Do Bogá swego.
 GOS. Juz bacze Páni ze sie precz prowadzisz/
 Przez co płacz z jalem w moim sercu sadzisz.
 D iij Bo vpaś

Synowie Nienawiscie/
 Zabił/
 Zazdrość/
 Zasádnik.

Corki Złosc/
 Zwayczyna/
 Gniwliwa.

Ludzkość/
 Miłosc/
 Madrość/
 Szczyrość/
 opuszczenia swiat.

Bo wpátruie co przychodzi zá tym/
Bárzo zle s Swiátem.
Záluie náber glupstwa Méjá twego/
Slusnie odchodzis dla wierutnych iego
Złosci/ á wśáksze/ ná oczy plácejliwej/
Serce gorliwe

Prosi Gośc Zgo
dy aby z nim zo-
stała.

Weyrzy ná moie/ Ktory przez wiecznego/
Boga cie proše/ w Troycy iedynejo
Nie chcey pogárdzác Zayduga vboga/
Swa wdzieczna noga

Potrąwy dla
Zgody.

Wnidz. Trzejwym kubkiem bede pil do ciebie/
Chleb tej w domu mam/ tym ia ćcić chce cie
Owo Sol/Woda/ od bystrego Zdroiu/ (Chle.
Zostan w pokoju.

ZGODA. Co czynis Goscini? co mowis dla bogá?
Jescie mie pirowa nie minela trwoga.
Ktorom odniosła od Swiata złosiego/
Mejá rolnego.

A cożby teraz tym wielke cieśkości/
Zadawalbyś mi bez żadney litości.
G. Mądrze cna Páni widze wpátruieś/
Gdy tak skosuięś.

Przesle s przyslemi: lecz ia slubem tobie/
Obwiesz sie/ wierzay mey osobie.
Zadney obrázy nie bedziec odemnie/
Lecz záwsze we mnie

Szczyrości doznas/ Przysiegamci wiecznie/
Zec służyć bede/ wśay mi státecznie.
A zostan proše przy mnie stude swoim/
W domeczku moim.

Zgoda Wiáno so-
bie wymawia od
Gościa.

ZGODA. A dasz mi Wiáno ktore ia tu sobie/
Wymowie/ á tak Slubna bede tobie,
G. pdwiebá

G. Powiedz dam wszystko ná twe roskazanie/
Záraz sie sstanie.

Z. Bedzieś wesolym gdy co pociesnego/
Sasiada potka z dárú Przedwiecznego?

G. Bede. Z. A gdy pádnie przytrośc ná niego/
Czy z álem tego

Zázywác bedzieś? G. Bede. Z. A vmysł twoy/
Oblude zwoloksy vmisluie pokoy
Szczerości? Jezyk niechay s sercem chodzi/
Lich Prawde rodzi.

G. Z owsem/ ále pytay co inszego/
Z. Dla przyiaciela ná czas dobra twego
Zaniechasz? G. Wejynie. Z. A gdyby tak stálo/
Zle szezescie dálo.

Zeby potrzeba vmrzeć dla swoięgo (go.
Przyiaciela/ vmárby? G. Chetnym iest do tes
Z. Nie bedzieś zazdrościwy sobie zazdrośne
Z zawistnem? (mu/

G. Nie. Z. Bedzieś miłowat nieprzytácioty/
Chlebem ich karmiac/ sadzał zá swe stoly?
G. Bede miłowat dobrem ich holduiac/
Tak niecheć psuiac.

Z. Ach boie sie by mie/ snáć twoie stowá/
Nie zwiody/ pretka w obietnicy mowá.
Wczynku trudna/ toż trzymam o tobie/
G. Ja twey Osobie

Swieta Przysiege/ zec strzymam oddáie/
Z. Bog serce widzi/ ia s toba zostáie.
Proše cie pomniey coś mi obiecował/
Abys zachował.

Dończenie Zgody.

TARCZ ZGODY.

KTo chce Zgode swiebodna vpodobac sobie/
Wiey Gordynku przestawac zyczy swey oso.
Niech bierze Tarcz potezna/ dzila mistrnego/ (bie.
Mozgorodney Pallady/ w czym Wulkanacne°/
Sztychowac vmysla/ iakoz danek odmiosla/
A w tey Stucze Plamyrze/ przedniey se przemiesla
Kruszec nie ladziaki do Kuźnicy obraca/
Miłość goraca y s tey Tarcz Zgodzie kowala.
Do niey vmysl stateczny oraz przylaczyla/ (wila.
Wiare za Puklerz we szrod/ dosc stucznie wpra-
Mierność stale w tey pracy Pallade wspierała/
Sbytek z Duzel nietrwala/ mlotem obiala.
A tak Tarcz reka swoia Mistrzyni sprawiwszy/
Zbroie Cnot rozmaiitych na Zgode wlozywszy.
Wolana Polska aby do Zgody sie miala/
Miłość nierozzerwana zawsze zachowala.
Vmysl stateczny y to/ zawsze platny Zgodzie/
Kto go na sie nie wezmie ten zostanie w skodzie.
A Wiara zas potezna/ potrzebuie tego/
Bychmy znali Nauke/ Kosciola Bozego.
Mierność Sbytkiem sie brzydzi: Toć Tarcz trwala
Za ktora Czytelniku dostanieś swiebody. (Zgody
Tylko badz wdziecznym pracy/ ktorać Pallas daie
Dłczypliny Jezycznił/ niech iey w tym nie laie.
(.) (.)

